

KONVENCIJA (Br.) 88 O SLUŽBI ZA ZAPOŠLJAVANJE, iz 1948

Član 1

1. Svaka Članica Međunarodne organizacije rada za koju je na snazi ova Konvencija obavezuje se da će održavati ili obezbijediti održavanje besplatne javne službe zapošljavanja.
2. Osnovni zadatak službe za zapošljavanje je da obezbijedi, u saradnji, ako je to potrebno, sa drugim odgovarajućim javnim i privatnim organima, najbolju moguću organizaciju tržišta rada kao integralnog dijela nacionalnog programa za postizanje i održavanje pune zaposlenosti i razvoj i upotrebu proizvodnih resursa.

Član 2

Služba za zapošljavanje sastoji se od nacionalnog sistema biroa za zapošljavanje pod upravom nacionalnih vlasti.

Član 3

1. Sistem se sastoji iz mreže lokalnih i, tamo gdje je potrebno, regionalnih biroa, u dovoljnom broju da mogu da posluže svakoj od geografskih oblasti zemlje, pogodno smještenih i za poslodavce i radnike.
2. Organizacija mreže:
 - (a) je predmet analize
 - (i) kad god nastanu važne promjene u raspodjeli ekonomskih djelatnosti i aktivnog stanovništva, i
 - (ii) kad god nadležna vlast smatra da je potrebno uraditi analizu sa ciljem da se procijeni iskustvo stečeno u toku perioda probnog rada; i
 - (b) se revidira kad god takva analiza ukaže da je revizija neophodna.

Član 4

1. Odgovarajuće aranžmane treba donijeti putem savjetodavnih komisija u cilju da se obezbijedi saradnja predstavnika poslodavaca i radnika u organizaciji i radu službe za zapošljavanje, kao i u razvoju politike službe za zapošljavanje.
2. Ovi aranžmani treba da predvide osnivanje jedne ili više nacionalnih savjetodavnih komisija, a ako je potrebno, i regionalnih i lokalnih komiteta.
3. Predstavnici poslodavaca i radnika u ovim komisijama treba da budu imenovani u jednakom broju posle konsultacije sa reprezentativnim organizacijama radnika i poslodavaca, tamo gde takve organizacije postoje.

Član 5

Kada se radi o upućivanju radnika na raspoloživa zaposlenja, opšta politika službe za zapošljavanje treba da bude oformljena nakon konsultacije sa predstavnicima poslodavaca i radnika preko savjetodavnih komisija predviđenih članom 4.

Član 6

Služba za zapošljavanje se organizuje tako da obezbijedi efikasno pronalaženje i zapošljavanje radnika; u tu svrhu ona treba:

- a) da pomogne radnicima u pronalaženju odgovarajućeg zaposlenja i poslodavcima u pronalaženju odgovarajućih radnika, saglasno nacionalnim propisima, naročito:
 - (i) da registruje lica koja traže posao, naznači njihove stručne kvalifikacije, iskustvo i želje, da ih intervjuše u vezi sa zaposlenjem, ako je potrebno izvrši procjenu njihovih fizičkih i stručnih sposobnosti, i da im pomogne tamo gdje ima mogućnosti za profesionalnu orijentaciju da postignu stručno osposobljavanje i stručnu prekvalifikaciju.
 - (ii) da dobije od poslodavca tačna obavještenja oslobodnim radnim mjestima o kojima su ovi obavijestili službu i o uslovima koje treba da ispunjavaju radnici koje oni traže za ova zaposlenja.
 - (iii) da na slobodna radna mjesta upućuje kandidate koji posjeduju potrebne stručne i fizičke sposobnosti.
 - (iv) da organizuju kompenzacije ponude i potražnje zaposlenja jednoga biroa drugom, kad biro, koji je prvobitno konsultovan, nije u mogućnosti da na odgovarajući način zaposli kandidate ili da popuni na odgovarajući način upražnjena mjesta, ili kad to druge okolnosti opravdavaju,
- (b) da preduzme odgovarajuće mjere da se:
 - (i) olakša stručna mobilnost u cilju usklađivanja ponude radne snage sa mogućnostima zaposlenja u raznim profesijama;
 - (ii) olakša geografska mobilnost da bi se pomoglo premještanje radnika u oblasti koje pružaju mogućnost odgovarajućih zaposlenja;
 - (iii) olakša privremeno premještanje radnika iz jedne oblasti u drugu, da bi se ublažila lokalna i momentalna neuravnoteženost između ponude i potražnje radne snage;
 - (iv) olakša premještanje radnika iz jedne zemlje u drugu uz odobrenje zainteresovanih vlada.
- (c) da prikuplja i analizira, ako je potrebno, u saradnji sa drugim vlastima kao i sa poslodavcima i sindikatima, sva obavještenja koja stoje na raspoloženju o situaciji u pogledu posredovanja rada i njenom vjerovatnom razvoju u isto vreme u cijeloj zemlji i u raznim industrijama, profesijama il krajevima i da redovno i odmah stavlja ove informacije na raspoloženje javnim vlastima, zainteresovanim organizacijama poslodavaca i radnika, kao i javnosti;
- (d) da saraduje u administraciji osuguranja za slučaj nezaposlenosti, kod pomoći u slučaju nezaposlenosti i kod primjene drugih mjera namijenjenih pomaganju nezaposlenih;
- (e) da pomogne, ukoliko je potrebno, druge javne ili privatne ustanove u sastavljanu društvenih i ekonomskih planova, koji mogu povoljno uticati na stanje u pogledu zaposlenosti

Član 7

Treba da budu preduzete mjere da se:

- a) u okviru različitih biroa za zapošljavanje olakša specijalizacija po profesijama i po industrijama, kao što je poljoprivreda ili sve ostale grane djelatnosti gdje ova specijalizacija može da bude korisna;
- b) odgovori na zadovoljavajući način potrebama naročitih kategorija lica koja traže zaposlenje, kao što su invalidi.

Član 8

Naročite mjere koje se odnose na maloljetnike treba da budu preduzete i razvijene u okviru službe za zapošljavanje i profesionalne orijentacije.

Član 9

1. Osoblje službe za zapošljavanje treba da bude sastavljeno od javnih službenika čiji ih statut i uslovi službe čine nezavisnim od svake promjene vlade i od svakog spoljnog nepoželjnog uticaja i koji im, ako to služba zahtijeva, obezbeđuju stalnost u njihovom zaposlenju;
2. Pridržavajući se uslova kojima bi nacionalno zakonodavstvo podvrgavalo regrutovanje članova javnih službi, osoblje službe za zapošljavanje treba da budu regrutovani jedino na bazi sposobnosti kandidata za ispunjavanje zadataka koje treba da izvršava.
3. Sredstva za provjeravanje ovih sposobnosti treba da odredi nadležna vlast.
4. Personal službe za zapošljavanje treba da budu osposobljeni za vršenje svojih dužnosti.

Član 10

Služba za zapošljavanje, a ako je potrebno i druge javne vlasti u saradnji sa organizacijama poslodavaca i radnika i drugim zainteresovanim ustanovama, treba da preduzmu sve moguće mjere da bi se poslodavci i radnici podstakli na puno korišćenje službe za zapošljavanje na dobrovoljnoj bazi.

Član 11

Nadležne vlasti treba da preduzmu sve potrebne mjere da bi se obezbijedila efikasna saradnja između javne službe za zapošljavanje i privatnih biroa za zapošljavanje u nelukrativne svrhe.

Član 12

1. Kad teritorija neke Članice ima prostrane oblasti gdje, usljed rijetke naseljenosti ili stanja njihove razvijenosti, nadležna vlast smatra da je nemoguće primijeniti odredbe ove Konvencije, ona može osloboditi pomenute oblasti primjene Konvencije, bilo uopšteno bilo sa izuzecima koje ona smatra podesnim za izvjesne ustanove ili radove.
2. Svaka Članica treba da odredi, u svom prvom godišnjem izvještaju koji treba da podnese o primjeni ove Konvencije u smislu člana 22. Ustava Međunarodne organizacije rada, svaku oblast za koju namjerava da se pozove na odredbe ovog člana, i da navede razloge zbog kojih ima namjeru da se pozove ne ove odredbe. Kasnije ni jedna Članica neće moći da se pozove na odredbe ovog člana, sem u pogledu oblasti koje bude tako označio.
3. Svaka Članica koja se poziva na odredbe ovog člana može da navede, u svojim kasnijim godišnjim izvještajima, oblasti za koje se odriče prava da se pozove na pomenute odredbe.